

INGEZONDEN.

KERK EN WETENSCHAP IN VESALIUS' DAGEN.

Tot mijn groote verbazing las ik, dat dr. A. C. A. HOFFMAN de opvatting van prof. KNAPPERT betreffende de verhouding van kerk en wetenschap bestrijdt in het *Ned. Tijdschr. voor Geneesk.* Niet, dat de opvatting van prof. KNAPPERT bestreden wordt, heeft mijn verbazing gaande gemaakt. Maar, dat deze strijd over de verhouding van kerk en wetenschap in ons *Tijdschrift* een plaats vindt. Wie heeft hier de onschendbaarheid van ons *Tijdschrift* aangetast? Want, waarlijk, dergelijke strijd hoort er niet in thuis. Het onderwerp van den strijd: de verhouding van kerk en wetenschap hoort in ons *Tijdschrift* niet en het had er niet in mogen worden toegelaten, omdat het prikkelt tot pro en contra. Het geschrift van prof. KNAPPERT bevat verschillende plaatsen, die het tot een strijdschrift maken en dit strijdschrift vaart nu onder neutrale vlag. Dengenen, die veel sympathie gevoelen voor den gedachtegang van prof. KNAPPERT, moge dit ontgaan zijn — liefde maakt blind —, het staat niettemin vast, dat een geschrift, dat van katholieke zijde niet onbestreden mag blijven, zich dekt op onschendbaar gebied.

Arnhem, 19 Januari 1915.

AUKE VAN BALEN.

Het feit, dat bij uitzondering, in een aflevering, gewijd aan een geschiedkundig onderwerp, eens een geschiedkundig vraagstuk betreffende de verhouding tusschen de wetenschap en de R. C. kerk aangeroerd is geworden, een „schending van de onschendbaarheid” van ons *Tijdschrift* te noemen, schijnt ons nogal overdreven. Wie de geachte inzender bedoelt, wanneer hij schrijft van door liefde blinden, is ons onbekend: wij, als redactie kiezen geen partij, noch voor noch tegen de meeningen onzer schrijvers, en laten, zooveel als het kan, ieder zijn meening uitspreken. Hoe de geachte inzender dan ook kan schrijven, dat prof. KNAPPERT zich dekt op onzijdig gebied, is ons een raadsel: dat dr. HOFFMAN er de stelling van prof. KNAPPERT met argumenten heeft aangevallen, bewijst, dunkt ons, lijnrecht het tegengestelde. Overigens zijn wij het volkomen met den geachten inzender eens, dat het *Tijdschrift* niet de plaats zou zijn voor uitvoerige gedachteswisseling over zuiver geschiedkundige zaken, en zouden wij eventueele inzenders van verdere stukken over het onderhavige vraagstuk in overweging geven, liever op andere plaats hun meeningen uiteen te zetten.

Redactie.

DE BEHANDELING VAN HET DELIRIUM TREMENS.

In de laatste jaren was ik gewoon, bij gevallen van delirium tremens, veronal aan te wenden en was over de uitkomsten niet ontevreden. Nu lees ik in het artikel van THEUNISSEN, opgenomen in het nummer van 9 Januari jl. en geschreven naar aanleiding van de berichten van SCHARNCKE en SCHNEIDER in de *Münch. med. Wochenschrift*, het volgende:

„Het chloralhydraat zou ik, tengevolge van zijn slechten invloed op het hart en „de groote kans op stoornissen van de zijde der spijsvertering, geheel willen verwerpen, evenals het veronal”.

In een referaat van dr. SCHARNCKE's stuk „Zur Behandlung des Delirium tremens” vind ik nu de volgende uitspraak; „Sofort Digalen (3 mal 20 Tropfen) und Veronal